

عنوان مقاله:

دیدگاه معرفت شناختی فخررازی و خواجه نصیرالدین طوسی در باب کلی ها

محل انتشار:

مجله فلسفه و کلام اسلامی، دوره 56، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

داریوش بابائیان - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی، گروه فلسفه، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

محمد سعیدی مهر - استاد گروه فلسفه، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

حسین هوشنگی - دانشیار گروه فلسفه، دانشکده الهیات، دانشگاه امام صادق(ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با وجود اختلاف فخر رازی و خواجه نصیرالدین طوسی در بسیاری از مسائل، دیدگاه آن ها در باب مسئله کلی ها مشابهت و همگرایی زیادی دارد، هرچند تفاوت های مهمی نیز در میان هست. در این مقاله موضع آنان رادر قبال مسئله کلی ها از منظر معرفت شناختی بررسی کرده ایم. در این زمینه نیز پیامدهای آن را در عرصه آگاهی بخشی و معرفت زایی هدف قرار داده ایم. برای رسیدن به این هدف چگونگی و چرایی معرفت بخشی کلی ها، اقسام کلی ها، تعقل کلی، کلی یا جزئی بودن صورت های عقلی، مجرد مفاهیم کلی و تجرید آن ها بررسی شده است. مجموع این مباحث نشان می دهد که هر دو اندیشمند یادشده قائل به عقل گرایی حداکثری هستند که جا را برای دیگر انواع معرفت تنگ می کند. یکی از پیامدهای این بینش بی توجهی به علوم طبیعی و دانش های تجربی است. از این رو، برای شکل گیری علوم جدید و اقبال به آن ها و جدی گرفتن شان لازم است که در مسئله کلی ها تجدید نظر شود.

کلمات کلیدی:

خواجه نصیرالدین طوسی، عقل گرایی حداکثری، فخررازی، کلی ها، معرفت شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888713>

